

Борбата

ОРГАН НА ОКЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Година XXIV

Велико Търново, събота, 29 април 1967 год.

Бр. 52-53 (2244) 4 ст.

ДЕН НА МЕЖДУНАРОДНАТА СОЛИДАРНОСТ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ

Иордан КОСТОВ

първи секретар на Окръжния комитет на БКП

Първи май — най-хубавият ден на пролетта, стана символ на съплесването на революцията и на работническата класа, на обновлението на света. Едва ли пролетариатът би могъл да намери по-подходящ ден от този, за да го превърне в свой празник. Триумфът на младостта, на красотата в природата, на всичко хубаво в нея, което отново се пробужда, живее и кара човека да твори и да се радва, да се слива по един символичен начин с патоса на революцията и нейната младост. Могъщият процес на обновлението на природата, на възникването на новото дълбоко и неповторимо символизира революционните процеси в нашата епоха.

В деня на пролетарския празник, както никога досега, хората на труда, на каквото и език да говорят, ще чувстват единния строй на своите редици и техни стъпки ще се сливат с общия революционен марш. В този ден с цялата си пълнота ще се разкрие силата на международната солидарност на трудещите се, единството и братството на работниците от всички страни, от всички нации.

Пламенният призив, прозвучал преди повече от едно столетие — „Пролетарий от всички страни, съединявайте се!“ — днес стана жизнен девиз на милиони творци на новия свят. Под този пламенен девиз се нареждат нови милиони борци, поели пътя на великото дело на работническата класа за окончателното премахване на експлоатацията на човек от човек, за мир и мирно разбирателство между всички хора на нашата планета, за тържеството на социализма.

Бойният празник на труда и международната работническа солидарност тази година ще бъде честван по цялата наша планета под знака на 50-годишния юбилей на Великата октомврийска социалистическа революция. Дошла като тържество на идеалите на работническото движение, Октомврийската революция стана люлка на съвременното световно комунистическо движение, което се превърна в решаваща политическа сила в борбата за революционното преустройство на света.

Чествувайки Първи май в навечерието на ползотворния юбилей на Великия октомври, комунистите и всички честни хора от целия свят ще манифестират искрената си благодарност и уважение към Комунистическата партия на Съветския съюз, към съветската държава, към съветския народ.

На този ден трудовете хора и всички, на които е скъпо делото на мира и щастieto на хората, ще издигнат своя глас на гневен протест срещу водената от САЩ варварска война във Виетнам и ще настояват да се сложи край на изстреблението на виетнамския народ. Те ще бъдат с цялото си сърце с мъжествените синове на героичен Виетнам, високо вдигнали факела на национална независимост и социализъм, който никой никога не ще успее да загаси.

Ние живеем в забележително време, когато в целия свят се разгръща и нараства революционният процес на социално и национално освобождение на народите, когато трудовете хора от всички раси, националности и континенти гледат с оптимизъм и увереност в бъдещето.

За трудещите се в нашата страна и нашия окръг първомайският празник тази година ще бъде още по-светъл и радостен. Той идва при нас с тържеството на свободния труд, на осъществяване мечти, с големите забележителни дела в изграждането на социализма и радостните перспективи пред народа и страната. Огромният трудов и политически подем, породен от Деветия партиен конгрес и Първия конгрес на ТКЗС, от правилната линия и политиката на Партията, ще даде също отпечатък и върху ентусиазма и настроението на първомайските колонии.

Начертаната от партийния конгрес програма за развитие на страната до 1970 година поражда нови сили и увереност сред тру-

дещите се за решаване на зрелищните проблеми на нашето икономическо развитие, за претворяване в живота на конгресната програма.

На първомайския парад българските комунисти и целият наш народ още веднаж ще изразят непоколебимата си вяност към пролетарския интернационализъм и марксизма-ленинизма, както и готовността си с всички сили да съдействуват за укрепване могъществото на световната социалистическа система, за сплотяване на всички прогресивни сили в борбата срещу империализма, за мир, демокрация и социализъм.

Трудовете хора у нас, отчитайки своите постижения в деня на празника на труда, още веднаж ще изкажат своята признателност към славната КПСС и Съветския съюз за неограничата помощ, която ни оказват по пътя на социалистическото строителство в нашата родина. Те ще изразят безрезервната ни готовност винаги и при всички обстоятелства да бъдем със Съветския съюз и неговата Комунистическа партия и докрай верни на делото на Великия октомври. По случай бойния празник на труда ние отправяме най-сърдечни поздрав и пожелания на трудещите се от Полтавска област, с които вече шест години поддържаме плодотворни дружески връзки.

Работниците, кооператорите и всички трудещи се от Велико-търновския окръг посрещат Първи май с радостни трудови победи. Колективите от промишлеността на окръга изпълниха плана за общата промишлена продукция за първото тримесечие на тази година 106,9 на сто, като произведоха надпланова продукция за 5 278 000 лева, а спрямо същия период на миналата година са произвели за 43 420 000 лева повече промишлена продукция.

За тримесечието планът за про-

изводителността на труда бе из пълен 105,8 на сто и е постигнат растеж в сравнение със същия период на миналата година с 10,1 на сто. Особено добри са резултатите в предприятията, работещи по новата система на ръководство, чието последователно приложени и интензификация на работното ни стопанство са важна предпоставка за по-нататъшните успехи на нашето икономическо развитие.

Преизпълниха своите тримесечни планове и колективите от транспорта, съобщенията и търговията.

Радостни и щастливи на първомайския празник ще бъдат и труженниците от ТКЗС и ДЗС в окръга, които положиха добри грижи и получиха за тримесечието повече месо, мляко и яйца в сравнение с първото тримесечие на м. г. Решенията на Първия конгрес на ТКЗС, имащи важно значение за по-нататъшното укрепване на кооперативния строй и подема на селското стопанство, вдъхват бодрост и оптимизъм сред кооператорите и кооператорите, призовават ги на неуморен творчески труд за решителен похват в развитието на селското стопанство по пътя на бързата интензификация на всички негови отрасли.

Вдъновени от решенията на Деветия конгрес на БКП и светлите перспективи на петата петилетка и в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция, трудещите се от окръга дадоха обща инициатива пред ЦК на БКП за преизпълнение на народностопанския план за 1967 година.

Няма никакво съмнение, че дадените обещания ще бъдат изпълнени и преизпълнени и с достойнство ще посрещем 50-годишния юбилей на Великия октомври.

Под победното знаме на труда и пролетарския интернационализъм, единни и сплотени около Българската комунистическа партия, напред към нови победи в борбата за тържеството на социализма в нашата страна!

Да живее Първи май — Денят на международната солидарност на трудещите се, денят на единството и братството на работническата класа от целия свят.

Ехте, барабани...
Време, бий ги!
В деня,
от окисжени удължен
под знамето
на изгрева червен,
с възторзите
на първите митинги

започва
най-великият парад!
Отново в строен ред
вървят звезди
от Дунава
до морските води,
превърнали България
в площад.
И в петилетки,
редом наредени,
до мене крачат
мирните лета
с плакати —
корпусите построени
за тоя ден
на моята Свобода!

първото тримесечие обикновено представляват незадоволителна част от годишната програма. Планът за производителността на труда изпълнихме 106 на сто, а за себестойността — 110 на сто.

— Какви са изгледите за април?

— В чест на Първи май ще изпълним плана и за този месец. — Кой е вашият най-голям обект и как е организирана работата там?

— Керамичният завод в с. Овча могила. Само тази година на него има запланувани за усвояване 640 000 лева. Това е един от най-сериозните ни обекти. В този момент там приключват вече изкопните работи. Усилно се работи по административната сграда

и се дава фронт за работа на другите подобекти. Преодолих и получих проекта на главния корпус.

В нашето интервю бе отделено внимание и на пусковите обекти, срочноното въвеждане в действие на които е главна задача на Стройрайона.

ОТГОВОРЪТ на първия ни въпрос за трудовите успехи, зададен на Симеон Варамезов, директор на ДСП „Булгарплод-Република“ — Свищов, изобилствуваше с цифри. Наистина хубави, красноречиви, но не бихме си позволили да кажем, че са да ги изброим всичките. Достатъчно ще бъде да споменем, че планът за четиримесечието още към 17 април беше изпълнен за общата промишлена продукция 158 на сто, за чистата продукция — 121 на сто, за сто кооператора в търговията на дребно — 112 на сто, за печалбата — 223 на сто. В сравнение с първото тримесечие на миналата година производителността на труда е увеличена с 37 на сто, а работната заплата — с 19 на сто.

— Как върви подготовката за новия производствен сезон?

— Във връзка с преработвателната кампания набелязахме 43 организационно-технически мероприятия. Успешно се осъществяват предначертанията ни във връзка с увеличаване производството на фаршировано зеле и пилешки, увеличаването на механизацията при производството на зелен фасул, зелен грах, цели домати, стерилизиран краставици, механизацията при производ-

ството на компоти и конфитюри. Сключили сме вече и договорите за доставка на необходимите суровини и тяхното производство се залага от стопанствата. Изобило подготовката за кампанията върви добре. Уверени сме, че тази година предприятието ни ще постигне още по-добри успехи.

ИНТЕРВЮТО с инж. Първан Караишев, зам. директор по техническите въпроси на завода за горивна техника „Металургия“ — Горна Оряховица, стана при тържествено-панихидна обстановка. Малко преди да започне сесията на Окръжния народен съвет по въпроса за рационалното използване и развитие на производителните сили в окръга. Инж. Караишев

току-що беше пристигнал и имаше само няколко минути на разположение.

— С какви успехи ще посрещнете Първи май?

— С изпълнение на четиримесечния план над 100 на сто.

— Не е ли малко?

— За тримесечието ние постигнахме няколко пункта над стотите, но през април положението се измени. Този месец трябва да усвоим и пуснем 80 броя от пробната серия комбинирани с електричество нафтова готварска печка. Новият производ от 5000 килокалории в час с марка „Тропик“ е идеален. Заради него си заслужава да произведем в процентите. Печката представлява цял комбинат — електрическа фурна, нафтова фурна, електрически котлон, нафтова готвене. Прорезите отстраняват дават възможност и за отопление. В чест на Първи май е на приключване екипировката и подготовката за производство на нафтов бойлер марка „Термолукс“ с вместимост 80 литра вода. През май ще започне неговото производство.

— Какво предвижда производствената ви програма за тези два нови производа?

— През годината трябва да произведем 10 000 готварски печки „Тропик“ и 2500 бойлери.

— А как стои при вас въпросът за производителността на труда?

— Считаме, че не е зле. При план за ръста на производителността на труда за обединението 14 на сто нашето предприятие през тримесечието постигна ръст 25,7 на сто.

ВТЕЗИ предпразнични дни в ДПП „Балкантурист“

ни отведе не само доброто изпълнение на плана по оборота — за тримесечието 115,6 на сто и за първото петнайсетдневие на април — 111,5 на сто, а и желанието да научим нещо съвсем конкретно във връзка с подготовката за посрещането на хилядите чуждестранни туристи. Директорът на предприятието Марин Недялков ни информира, че подготовката за новия туристически сезон е започнала още през декември с националното съвещание на ДСО „Турист“. След завършването от него са разработили подробни мероприятия.

— И какви са вече резултатите?

— В основни линии предприятието е готово да посрещне големия поток туристи. Разбира се, всички нужди не можем да задоволим, но стремим се да ги, на които туристи окажем гостоприемството си, да останат доволни от нашия красив град. Миналата година в двата хотела разполагаме с 246 места. След Първи май възможностите ни се увеличават двойно. В хотела на Света гора откриваме 110 легла, в „Къщичките“ още 60, а допълнително ще бъдат монтирани и палатки. Освен това леглата в частни квартири чрез бюро „Хемус“ от 150 през миналата година ще се увеличат на около 250.

— А местата в ресторантите?

— С тях сме сравнително добре. Без да се считат баровете и сладкарниците, ние ще разполагаме с 670 места, от които 220 в хотела.

— С кадрите как сте?

— Не много добре, поне със сервитьорските. От 1 април тази година в нашите ресторанти всеки сервитьор трябва да обслужва 16 стола. Това ни създава големи затруднения. Търсим усилено та кива кадри. От 1 май при нас идват 15 души от Професионално то техническо училище по обществено хранене, но това не разрешава проблема. Що се отнася за наличните кадри, всички минаха през курсове за квалификация, а това число и подготовка, макар и елементарна по някои чужди езици.

В разговора стана дума и за

(Следва на стр. 2)

Кинка КОНСТАНТИНОВА

ПРАЗНИЧНО

Червеният вик на изгрев
ехти в небето —
събудете се,
нашият празник дойде!
Той чака изправен сред
големия площад
на земята ни.
Смугли ръце,
донесете му пълните си шепи!
Изсипете
в нозете му
плодни цветове и семена,
ръждивозлатиста руда,
топлотворни възгледи и вино.

Донесете му силата си
която чака свита
във вашия юмрук
и пее
във вашите знамена.
Лица,
запалете го със светлината си,
която сте взели
от сребърнобели домове,
непокойни пещи
и усмивки.
Съпки,
донесете му чернозем,
дъх на асфалт
и маслинен нефт.
А вие, деца,
сложете в ръцете му
вашия весел
бял гълъб!

Нека младее и хубавее древният град!

В редакцията се получи кратко поздравление от почитания гражданин на Велико Търново Алексей Лукьянов — съветския офицер, който на 11 септември 1944 година влезе като победител във Велико Търново.

Драги другари, жители на старопрестолния град Велико Търново! От сърце ви поздравявам с хубавия празник на пролетта — Първи май. Желая ви здраве и енергия в строителството на социализма за благото на българския народ.

Нека да процъфтява и крeпне вечната и не рушима дружба между съветския и българския народ.
Нека да младее и хубавее древният град Велико Търново!
Честит празник, скъпи другари.

Алексей ЛУКЯНОВ

Предпразнични интервюта

(Продължение от 1 стр.)

затрудненията с лекота таксиметров превоз, но нека се напояваме, че и другарите от ДАП са помислили за по-културното обслужване тази година на многобройните туристи.

НАЙ-НЕОБИЧАЙНОТО на ше интервю стана в по-неделник сутринта в ДИП „Васил Маавиков“. В директорския кабинет бе пълно с хора — административно-технически ръководители на предприятието и на отделните цехове, ръководителите на партийните и масово-политическите организации. Другарят Цоню Гюнев любезно ни покани да влезем и послушаме как започват те новата работна седмица. Съвсем не бяхме се готвили за свещени, но какво можем да сторим? Дори ниека да не разполага с време, когато човек получи такава любезна покана, при как на невъзпитаност е да я отхвърли. Затова влязохме и седнахме. Въпросите, които повдигаха присъстващите, за затрудненията за слабост и грешки, не може да се каже, че са особено подходящи за предпразнично интервю, когато целта е главно не пехите. Е да, но нали те ще бъдат затвърдени като се разреши прайвно въпросът с вълнатата за предпразничната, със задържането и квалифицирането на новопостъпващите в този цех двадесет ученици, с осигуряването на луминисцентни тръби, с уреждане въпроса за производството на пердетата и исканията на търговските организации и много други. А ето и първата хубава вест, изречена от главния счетоводител Стойчев, че на 21 април е станало разпределянето на допълнителния доход от 27 500 лева за първото тримесечие. С около 40 на сто по-голямо е разпределянето в сравнение със съответното тримесечие на миналата година.

(Следва на 3 стр.)

Георги ГЪРДЕВ

УСМИВКАТА НА ЗДРАВКО

напразно се мъчех да пропътя неужните мисли. Усмивката на Здравко ме отклоняваше...

Всичко това е приятен спомен. Мина време. С машините станахме приятели. Работи се леко. Мислиш за каквото си искаш. Пред мен ритмично се поклащат раменете на Здравко. Все още му завиждам. Ръцете му са сигурни, силни и бързи. Движенията точни и спокойни. Фрезата е опасна машина. Най-опасната от дърводелските. Може би затова е любимата машина на Здравко. Другите фрезисти често се допитват до него. Най-напред ги озарява онази чудна усмивка на кафявите очи. После работата тръгва.

В почивката припалваме цигарите и се събираме около печката на точиларната — на

шата неофициална пушалня. Тук отново ни увлича усмивката на Здравко. Весела, когато разказва за физкултурниците от местното дружество. Саркастична, когато коментира последните действия на хунвейбините. После ни повежда из стелите на необятната Съветска страна. Там е бил миньор-бригадир. Все тая усмивка — светла и чиста като на дете.

Аспирационната уредба от давна работи и прахът не пада по раменете на хората. Шумът не пронизва вече костите. Свива се, при това не е никак трудно.

В една от почивките насядахме пак около печката. Използвахме я за кратко събиране. Трябваше да излъчим ударниците. Трудна работа, защото никой не беше стоял. Следващият списък започнахме с името на Здравко Бонев. Това беше списък на ударниците за комунистически труд. Дори смущението не можа да загаси искриците на благодарност в кафявите очи.

За последен път видях усмивката му, когато ни награждаваха. Той трябваше пръв да пристъпи към масата. Усмивкаше се някак смутено.

После напуснах новото предприятие „Училищна мебел“ в Елена. Когато се разделихме, си спомних думите на инструктора по техническа безопасност, казани по друг повод: „Най-близо до теб ще бъде Здравко“. Сега те имат друг смисъл. Поне за мен.

ЕПИЗОДИ ОТ ГЕРОИЧНАТА ЛЕТОПИС

ПЪРВОМАЙСКИЯТ празник е ден за радост и възторг, за оценка на нашия възход към комунизма.

Същевременно обаче той е повод за размисъл, за спомняне на ония времена, когато в очите на манифестиращите работници гореше огънят на борбата, когато вместо цвета по площадите се разливаше работническа кръв. Когато след пазника вместо звън на чаши свистяха ударите на полицейския бич.

Няколко поколения помнят този ден — хубав като цветята и буреносен като човешкия гняв. Вписан в световния календар с твърдата десница на пролетариата, той стана символ на пролетарската революция.

Седмидесет и осем години изминаха, откакто Първи май е определен за ден на световния пролетариат. Каква голяма нужда от свой работнически празник имаха трудещите се, показва готовността, с която бяха организирани първите първомайски манифестации. Едва зародишето се у нас работническо движение демонстрира своя интернационализъм и показа на буржоазията, че на политическата сцена се явява сила, която се вдига на шум срещу капитализма и експлоатацията.

Само три години след решението на Интернационала трудещите се от нашия окръг, под ръководството на социалистите, организираха първото чествуване на Първи май. И още от самото начало той стана празник на всички трудещи се — работници, селяни, интелигенция, в това число и на учащата се младеж.

За историята на първомайския празник ни разказват малкото запазени архивни документи.

В един от тях се говори за организирането през 1892 г. в чест на Първи май социалистическа сбирка, на която участвуват и членове на социалистическия ученически кръжок от Великотърновската девическа гимназия, организиран от Вела Благоева. Това е твърде показателно и като факт, който говори за началото

на революционното младежко движение в окръга. Разбира се, проявената смелост не остава незабелязана. Петнадесет ученически са наказани най-строго за участието си в сбирката.

Продължавайки нашата екскурзия в миналото, ние се натъкваме и на други ярки факти от борбите на учащата се младеж. През 1904 г. ученици от Великотърновската мъжка гимназия твърдо крачат в редците на работническата първомайска манифестация, редом със своите бащи и братя, споделяйки техния възторг и тяхната участ.

Работническите първомайски манифестации не са давали покой на властите. Едно след друго се редят окръжия и писма от Дирекцията на полицията, Окръжното полицейско управление и началника на Великотърновския гарнизон, с които се разпорежда вземането на драконовски мерки против манифестантите. Талкова голям е бил страхът от работническите акции, че с писмо от 29 април 1919 г. окръжният управител иска от началника на гарнизона войскови подделения за предотвратяване на готовената за Първи май манифестация на работници, железничари и селяни в Горна Оряховица. Строго е било разпореждането и против участието на ученици в манифестациите през тази година.

Израз на партийната политика през 1920 г. е било предложението на комунистическия общински съветник в Свищов Евлогий Дамьянов за обявяване на Първи май за „общонароден празник за града“. Предложението е отхвърлено „поради съществуващите в страната закони“.

Настъпването на фашизма в България след 1923 г. поставя трудещите се в още по-тежко положение. Жестоката експлоатация и полицейският терор обаче само засилват желанието им за борба. На призова на Партията Първи май през 1934 г. да се проведе под лозунга „Във всяко предприятие — стачка, във всеки град и село — улична демонстрация“ — полицията отговаря с масов терор. И въпреки това, под ръководството на Работническата партия, независимите професионални съюзи и РМС, селшата в окръга са свидетели на масови първомайски акции, училищата и улиците са осяени с позиви, по високите дървета и фабричните комини се веят

Учениците от великотърновските, Свищовската, Сухиндолската, Михалската и др. гимназии разпространяват партийни и собственоръчно написани позиви, въпреки риска да бъдат изгонени от училище. За развяване на червен флаг на Първи май 1930 г. от Сухиндолската гимназия е изключен ученикът Иван Диков. През 1930 и 1931 година масови изключения заради разпространението на първомайски позиви има и в Свищовската и Великотърновската гимназии.

Селската трудова младеж, организирана в РМС, успешно използва първомайския празник за политико-разяснителна работа сред селяните и селянките, посочвала е източника за тяхната мизерия и е зовяла на борба против потисниците.

В разпелените от ремсистите първомайски позиви в С. Павел през 1933 г. се казва:

„Трудещи се селянки, Вас ви душат, не по-малко от градските работници, гледи и мизерията. Ето какво носи народо-бюрократското правителство за отрудените селски роби!“

„Работници, трудещи се жени от града и селото, капиталистите са в бесен поход за увеличаване на печалбите си за сметка на вашата кървав труд и пот, за сметка на здравето и живота на вашите деца. Огромни запаси гният в складовете, а сред това изобилие, чиято творца сте вие, вие търпите ужасите на глад, немощта, болестите и преждевременната смърт...“

Характерно е, че почти във всички първомайски позиви, разпространени в С. Павел през 1933 г., РМС посочва опасността от война, дава израз на своята интернационална солидарност с работниците от всички страни и се обявява в защита на Съветска Русия, първото в света пролетарско отечество.

„Долу войната!“ „Да живее Съветска Русия!“ — това са първомайските лозунги на младежите.

Това са няколко кратки епизода от героичната летопис на първомайския празник. Те живеят само в архивите и в спомени на своите съвременници. Но те трябва да се знаят и помнят и от младото поколение, за да чувствава по-близо до сърцето си Първи май не само като хубав празник, но и като скъпо завоевание на трудещите се.

Тодор ЕВТИМОВ

Чествуване Първи май в с. Калитица през 1924 година.

В СТАРАТА СТОЛИЦА

СЛЕД ПЪРВАТА световна война до Септемврийското въстание във Велико Търново настъпва бурен политически живот. Той се характеризира с постоянни сблъсъци и остра класова борба между Партията и ръководените от нея работнически маси от една страна, и организираната буржоазна държава, в лицето на войската, жандармерията и буржоазните партии, които скоро се превърнаха в открити фашистски организации.

Като се изключат постоянните малки и по-големи стачки и борби, които работниците от различните браншове водеха във Велико Търново първият сериозен сблъсък с реакцията стана през месец ноември 1919 година. Всички буржоазни партии в града бяха насрочили протестен митинг против Нюйския договор. Те свикваха народа на протест срещу нюйската „неправда“. Като че ли те не бяха виновни за постигнатата ни катастрофа.

В противовес на това партийното ръководство реши да свика контра митинг, за да посочи на народа вината на българската буржоазия, която сега пролива крокодилки слъзи. Тази партийна акция беше сериозна класова битка, в която почти цялата великотърновска партийна организация се срещна лице с лице с реакцията и получи първото си бойно кръщение.

Още от сутринта агитационни партийни команди ошариха града с афиши и позиви. Те призоваваха народа на митинг.

От сутринта още се чувствуваше, че денят няма да мине спокойно. След пладне, около 15-16 часа граждани започнаха да прииждат на площада „Баждарлък“ (сега „Велчова завара“), където бе насрочен митингът, свикан от партийната организация. На учреченото време учениците от мъжката гимназия, в която имахме голяма група, пристигнаха организирани и се вляха в множеството. На импровизираната трибуна на площада (към сградата на ТАБСО) беше току-що започнал да говори Сотир Бранков, когато се задале буржоазната манифестация със знамена, начело с войската. Първите редци на войската се сблъскаха с масата от народния митинг. Стана сбиване, бяха обезоръжени войници. Използувайки суматохата майор Бисеров стреля срещу Върбан Ангелов, който бе близо до трибуната. Куршумът обаче проби сламената му шапка и рани смъртоносно Атанас Георгиев (Лъжница). Това събитие бе повод за нахвърляне срещу мирните граждани. Започна се жестоко разгонване на учениците и гражданите. Последваха арести. В ръцете на разпалителите се воени и политически полицаи Сотир Бранков, Борис Атанасов, Никола Габровски, Богдан Гъбев, Ди-

митър Найденов, Васил Бостанджиев и други.

В много наши събирания, които свиквахме в партийния клуб, в кварталите или в читалище „Надежда“, бяхме обградени от полиция и въоръжени войници. Често явление бяха сблъскванията с въоръжени жандармерийски части, които нападаха събиранията и искаха да ги разтурват.

Спомням си едно обявено с афиш публично събиране в читалище „Надежда“, на което оратор бе Никола Габровски. Полицията бе завардила вратата и не пускаше гражданите да влизат. Тълпата насила разпрсна пазителите на реда и скоро изпълни салона. Полицията обаче заключила вратите и не пускаха никого. Ние, които бяхме в салона, след като проведохме събирането, трябваше да излезем през прозорците.

Хубава традиция след Първата световна война стана чествуването на Първи май. Един ден преди празника започнахме украсата на клубовете. Команда от 15-20 души набираше огромни букети от люляци и други цветя.

Заранта на празника около 10 часа край клуба на улица „Опълченска“ се събирахме около 150 души, пременени в най-хубавите си дрехи. Тук оратор говореше за значението на Първи май, вътрешната и международната обстановка, за

борбата на Партията.

След обед, около 15 часа, пак откук започнахме манифестацията. В нея се включваха всички партийни членове, много съмишленици. Всички бяхме накинени с червени ленти. Начело бяха знамената, лозунгите.

В строен ред минавахме край „Модерен театър“ (сега кино „Девети септември“) и се изкачвахме на „Варуша“. Тук се събраха много хора от квартала, ставаше митинг. Оратор говореше за Първи май, разобличаваше политиката на правителството, на буржоазните партии.

Таква спонтанни митинги ставаха след това и в „Асенова махала“, „Трудов фронт“, „Марино поле“ — такъв бе винаги маршрутът на нашата манифестация. Оратори на тях бяха Никола Габровски, Сотир Бранков, Стефан Денчев, Борис Атанасов и други.

Вечерта в салона на читалище „Надежда“ ставаша винаги големи литературно-музикални вечери. Салонът винаги беше препълнен. В програмата вземаше участие и работническият хор. Пееха се революционни песни, изнасяха се едноактни пиески. Откук започнаха своя път на сцената Константин Кисимов, Христо Войводов, Цанко Янков.

По този начин през 1945 година честввахме първия свободен празник на трудещите се. И тогава многолюдната манифестация в която участваха над 12 000 души, обходи кварталите така, както бе преди години.

Това бе хубав незабравим ден.

Петър ГЕОРГИЕВ

Борба

Стефан ЛАНДНЕВ

НАЙ-ВАЖНОТО Е ПРИНЦИПЪТ

Обективно погледнато, магазинерът от „Бакалски стоки“ бай Сандо е положителна личност — включва се ентусиазирано във всички квартални мероприятия, един

чи никакъв дребосък за врата и съсредоточено започна да го налага. Около тях скачаха и виеха жена и деца. Ако се съди по отча-

си нос. С фъфлещ глас (липсваше му един зъб) той започна да протестира. Главният му аргумент беше, че не познава въпросния субект (бръснар, както по-къс-

След това фатално излявление и двете страни въздъхнаха облекчено.

На излизане от съда дребосъкът (главен счетоводител в някакво предприятие) дискретно сподели с бай Сандо:

— Станалото — станало. Сгребил човекът. Няма да му извадя за това душата, я. Е, вярно, изкърти ми един зъб. Голяма работа. Имам

Едно от най-чудните природни явления е асфалтовото езеро на остров Тринидад, което достига на височина до 90 метра. Плътноста на езерото е толкова голяма, че е позволила да се прекара по повърхността му теснолинейна железопътна линия.

Най-сухото място в света е пустинята Атакама, която се намира между Тихия океан и Андите. Тя е много богата на злато, сребро и мед, но много трудно е да бъдат изкопани, защото въздухът там е толкова сух, че косите и ноктите на човек се чупят.

До милиард може да се изброи за не по-малко от 100 години.

Да проверим ли? По единица за секунда прави 60 числа в минута, за един час — 60 X 60 = 3600, за 8 часа, или един работен ден, — 3600 X 8 = 28 800. Да гъ за кръглим на 30 000. В годината има средно 300 работни дни. — 300 X 30 000 = 9 000 000. Значи за една година ще се изброят до 9 милиона. Да ги закръглим на 10 милиона. Така, за да се изброят до един милиард, са необходими поне 100 години.

Спътникът на двойната звезда Епсилон в съзвездие то Колар има диаметър 3 840 000 км и в нея свободен може да се вмести орбитата на Сатурн. Самолет, летящ със скорост 800 км/ч, би обиколил тая звезда за 1724 години.

Близко до полския град Анатов се намира замък, строен през средата на XVII век. Архитектурата на замъка символизира календарната година. На гилите му се изписват 4 кули — броят на годишните времена. В замъка има 12 просторни зали — месеците на годината, 52 обикновени стаи — броят на седмиците, а прозорците му са 365 — броят на дните в годината.

Когато били изобретени джобните часовници, те били толкова големи и тежки, че техните собственици наемали носачи, които носели часовниците след своите господари.

Единствената страна в света, в която лелята се учат да пишат с лясната и лявата ръка е Япония.

За пъл живот човек губи за бръснене 3500 часа или почти 150 дни.

Човек рядко се замисля над това, колко вода или друга течност е изпил на ден. А за това трябва да се следи, тъй като прекомерната употреба на течности предизвиква натоваване на сърцето и кръвоносните съдове, а недостигът — нарушава обмяната на веществата. Трябва да се различава истинската жажда от жълкливата.

Пъстървата е най-бързата риба. Плувайки, тя може да развие 40 км бързина в час, т. е. колкото един пътнически влак.

Ако цялата земя се обвие с нишка от паяжина, тази нишка би тежала 450 тона. Но ако се опъне паяжината до най-близката до земята звезда — Алфа, от съзвездие то Центавр, тя би тежала не килограми и даже не десетки и стотици килограми, а 500 000 тона.

Насекомите, гризачите, гъбите и др., които нападат зърнените култури, унищожават 1/5 от зърненото производство на зърнени храни.

Една крава от прочутата касторска порода за един лекционен период е дала 13 431 литра мляко. А един нерец от едрата бяла порода достига до 450 кг живо тегло.

ОТГОВОРЕТЕ БЪРЗО

В една стая били затворени котки. Всяка от тях вижда пред себе си по три котки. Всичко колко са били?

Двама бащи и двама сина влезли в кинозал и всеки се настанал на свободен стол, въпреки че имало три свободни стола. Колко това е възможно?

Летяло ято щъркели, а настрелял ято щъркел, който казал: „Здравейте, сто щъркели!“ „Не сме сто щъркели — отворили ято сто щъркели — още толкова, колкото сме сега, още половината от сегашния брой и още четвъртина от същия брой и ако дойдем и ти с нас, тогава ще станем сто. Колко щъркели е имало ято?“

Кое число, като го разделим на седем и от разликата извадим седем, се получава седем?

Петна по фини тъкани се чистят със следния разтвор: 80 г камфор, 100 г алкохол и 100 г етер — разклатени добре. Петната се напърсват със сместа и после изпират.

Ягодите съдържат извиредно

ценни хранителни и лечебни вещества: 87—88 на сто плодова вода, 7—8 на сто захари, 1 на сто пектин, 1 на сто танин, 77—150 мг на сто витамин С, доста витамин А под формата на каротин, след от витамини К, В2 и даже витамин В3. Доста богато е съдържанието на соли — най-много калиеви соли. Има и след от магнезий, манган, желязо, мед, цинк. Те съдържат и много ценни органични киселини — ябълчена, лимонена, винена и др.

Оранжевото производство е много доходен отрасъл. Средно от 1 дка засъхлена площ се получават 10 000 кг домати, 12 000 кг краставици, 4000 кг пипер (шипка). В някои оранжеви стотнища се получават рекордни добиви — до 15 000 кг домати и до 27 000 кг краставици от декар.

Направените опити в СССР и у нас показват, че при опрашването от пчели добивите се увеличават: на памука с 30 на сто, слънчогледа — 50—60 на сто, репицата — 150—200 на сто, овошните дървета — 50—60 на сто, бостаните — 300 на сто, повечето от зеленчуците — 400 на сто, краставиците и тиквите — 500—1000 на сто.

Трудът облагородява човека. Мъдрите думи падат без усилие — като есенните листа. Да знаеш да слушаш е изкуство. Във всичко трябва да има мярка. Театърът е отражение на живота. К. С. СТАНИСЛАВСКИ

Афоризми

Буйна ли е реката, корито то е чисто. Лошото конче се ретушира, лошият оригинал — не. На гърба на слона могат да се криват и десет маймуни. Колата се познава по трополенето — трещи ли по камъните, празна е. Орелът от малък гледа към небето, а гъската — към блатото. Чакалът вие срещу звездите, защото са високо. За петела Олимп е буншето. Безпринципността е единственият принцип на безпринципните. Дребният човек изглежда съвсем дребен, когато е ви соко. Най-силно мирише блатото, когато пресъхва. Стефан СТЕФАНОВ

ОТТУК

Електрическият стол е единствено място за седане в САЩ, където негрите имат предимство пред белите. Господин комисар, току-що в бар „Астория“ елегантен мъж в присъствието на двеста души

— Господин комисар, току-що в бар „Астория“ елегантен мъж в присъствието на двеста души

— Господин комисар, току-що в бар „Астория“ елегантен мъж в присъствието на двеста души

— Господин комисар, току-що в бар „Астория“ елегантен мъж в присъствието на двеста души

— Господин комисар, току-що в бар „Астория“ елегантен мъж в присъствието на двеста души

Кръстословица

ХОРИЗОНТАЛНО

1. Видел партиен деец, секретар на ЦК на РМС (1902—1942 г.); 5. Партият марксист на Балканите; 8. Партият секретар на Испанската комунистическа партия; 11. Изтъкнат ремеслен деец, член на ЦК на РМС (1914—1944 година); 12. Малкото име на един от ръководителите на Септемврийското въстание през 1923 г.; 13. Действие за определяне ръководните органи на Партията; 14. Вестник, издаван от Ленин; 15. Малкото име на секретар на ЦК на БКП, разстрелян през 1944 година; 17. Наименование на лагер на автономията през февруари 1944 г.; 20. Героя на Иван Баков; 21. Малкото име на унгарски писател-комунист, загинал като интербригадист — генерал от испанската републиканска армия; 24. Собственото име на изтъкнат деец на Итальянската комунистическа партия, член на Политбюро; 26. Световно известна увертюра на Бетовен (без втората буква); 28. Инициалите на прелестенната на болшевишката партия; 31. Изтъкнат деец на Френската комунистическа партия, член на Политбюро; 33. Известен марксистски прогресивен деец; 34. Доход от капитал, имот или земя; 35. Свързани на един от първите ръководители на Партията при основаването ѝ; 37. Съзвучие (мн. ч.).

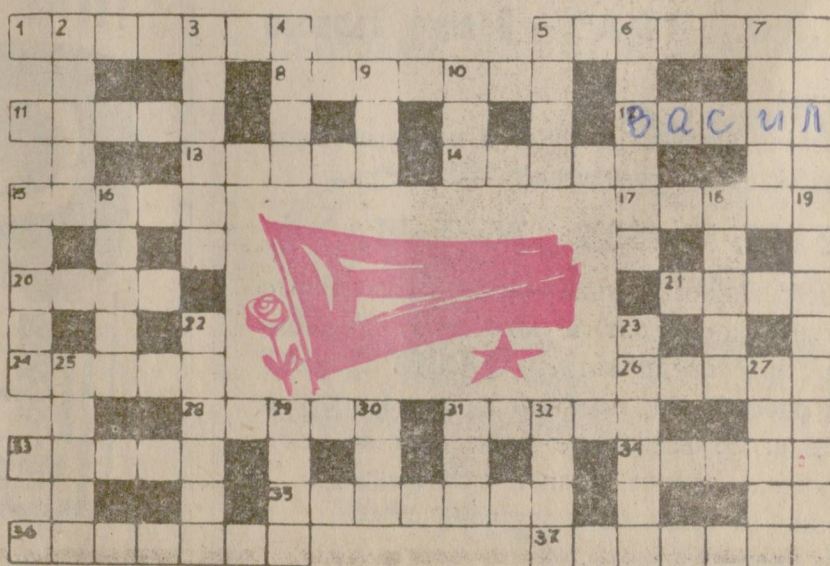
ВЕРТИКАЛНО

2. Малкото име на председателя на президиума на Националния фронт за освобождение на Южен Виетнам; 3. Партиен вестник, спрян от властта през 1928 г.; 4. Инициалите на

КПСС до XIX конгрес; 5. Инициалите на английския граждански въздушен транспорт; 6. Малкото име на генералния секретар на Португалската комунистическа партия; 7. Името на голям наш партиен функционер, загинал през 1944 г. (1899—1944 г.); 19. Собственото име на един от активните членове на Благоевската социал-демократическа група в Петербург (1883—1885 г.), бил емигрант у нас от 1894 до 1925 г.; 22. Президентът на

на един от ръководителите на Компартията в Южна Африка; 16. Името на световно известен български учен и философ, активен партиен и обществен деец; 18. Малкото име на голям наш партиен функционер, загинал през 1944 г. (1899—1944 г.); 19. Собственото име на един от активните членове на Благоевската социал-демократическа група в Петербург (1883—1885 г.), бил емигрант у нас от 1894 до 1925 г.; 22. Президентът на

Куба; 23. Малкото име на героя от Лайпциг; 25. Племя, нахлуло от Урал в Европа през VI век; 27. Наш тълковател на партиен и обществен деец — академик; 29. Председателят на Президиума на Унгарското народно събрание; 30. Първият президент на ЕДР; 31. Част от нещо; 32. Малкото име на председателя на Държавния съвет на Румънската социалистическа република. Съставил: Борис ЙОРДАНОВ

Тодор ХАДНИТОДО-ОВ

СИТОТО

(БАСНЯ)

Като пресявал пясък с дребно сито зидар, момченце дяволито го подкачило на шега: — Защо бе, чинко, а и до кога ще те пресяваш пясъка, кажи?! Вземи, че всички сложих за бърже и за повече мазилка, а то със часове да се кандилка насам-натакъ ситото голямо — е работа излишна само! — Не може тъй... и ако ще до пладне ще друсам ситото, да падне по-дребното, което по-ще става! — Охо... ако е тъй, защо тогава, я в ситото си погледни и камъни излизат отстраня?! — Ама си дявол... Ще ти кажа, чуй, от ситото зависи туй! То има и такъвиз, които намърдат ли се в по-сдрано сито, макар за работа и да не стават, през дупките с камъните минават!

ЕПИГРАМИ

От спортовете най-обича подир началници да тича. Да чули гръб от дън душата мрази — затова буквално лази. Не е в очите кривогледа, а всекиго, накриво гледа. Не може да си съди на краката, замъкват го сами към механиката.

— Моля ви, психко останало. е за отваряне на алетита.

— Това кафе е чудесно, мила! — Вярвам ти. Мъжът ми личи го донесе от Бразилия.

— Чудно! И още е съвсем горещо!

Десетгодишният Янош отчаяно гризе края на молива си, защото не може да реши трудното си домашно. Накрая баща му покровителствено му казва:

— Видж, сине, ако не знаеш нещо, че е страшно. Кажки ми само какво и ще питаме няко-

тата. — Майер, обаче, какво ти е? Изглеждаш зле.

— Работата. Леман, работата!

— Да пренасяш тухли от ситрин до вечер никак не е лесно

— Да, работата ти действително е тежка. Откога се занимаваш с това?

— Утре започвам.

— Кажете, др. управител, защо е миста за менното чма около 15—20 вида ястия, а се сервират само няколко?

— Питища.

Една жена отива при лекаря за съвет.

— Господин докторе — казва тя, — състоянието на моя съпруг ми създава много грижи.

— Какво му е?

— Понякога ми говори с часове и след това забелязвам, че той не е чил нито дума от това което съм му казала.

— Но уважаема госпожо, — отвръща лекарят — това съвсем не е болестно състояние, това е дар божий.

Леман спешо Майер на чл-

— Господин комисар, току-що в бар „Астория“ елегантен мъж в присъствието на двеста души

— Господин комисар, току-що в бар „Астория“ елегантен мъж в присъствието на двеста души

— Господин комисар, току-що в бар „Астория“ елегантен мъж в присъствието на двеста души

— Господин комисар, току-що в бар „Астория“ елегантен мъж в присъствието на двеста души

удуши една елегантна дама.

— В присъствието на толкова хора и при осветена зала? Нико кой-не успя да му попречи?

— Не, всички мислехме, че танцуват някакъв нов танц.

— Тези яйца пресни ли са?

— Ш-т, тихо! Кокошките още не знаят, че са ги снесли...

— Почакай, почакай! Сега ще ида при татко ти и ще му кажа колко си неопитан.

— Господин комисар, току-що в бар „Астория“ елегантен мъж в присъствието на двеста души

— Господин комисар, току-що в бар „Астория“ елегантен мъж в присъствието на двеста души

— Господин комисар, току-що в бар „Астория“ елегантен мъж в присъствието на двеста души

— Господин комисар, току-що в бар „Астория“ елегантен мъж в присъствието на двеста души

ОТТАМ

Стр. 5, бр. 52/53, 29. IV, 1967 г.

ДМЗ ПЪРВИ МАЙ

Полски Тръмбеш

Административното, партийното, профсъюзното и комсомолското ръководство при завода честитят на своите работници, работнички, служители и ИТР бойния празник на труда

★ 1 май ★

Пожелават на всички крепко здраве и щастие в личния живот и още по-големи успехи в изпълнение на производствените задачи.

Ръководството

ЧЕСТИТИ СВЕТЛИЯ ПРАЗНИК

на всички ТКЗС и на многобройните си клиенти.

ПРОМИШЛЕН КОМБИНАТ — Велико Търново

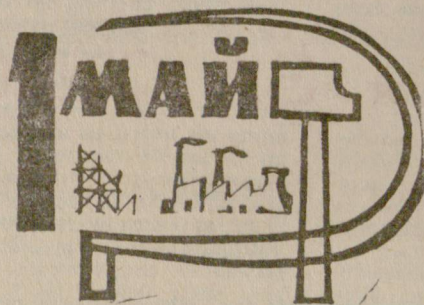
Трудовият колектив при промкомбината посреща бойния празник на труда и международната работническа солидарност

ПЪРВИ МАЙ

с преизпълнен план.

Административното ръководство, партийното бюро, пофкомитетът и комитетът на Комсомола поздравяват всички работнички, работници, специалисти и служители с постигнатите успехи в чест на ПЪРВИ МАЙ.

Пожелават им нови трудови успехи, весело прекарване на празника и лично щастие.

ГТП „Здрава храна“ Свищов

Ръководството на предприятието отправя най-топли поздравления и най-искрени благопожелания до всички свои работнички и служители и своите многобройни клиенти по случай бойния празник на труда,

1 МАЙ,

с пожелание за много успехи в труда и личния живот.

Окръжен кооперативен съюз

ВЕЛИКО ТЪРНОВО

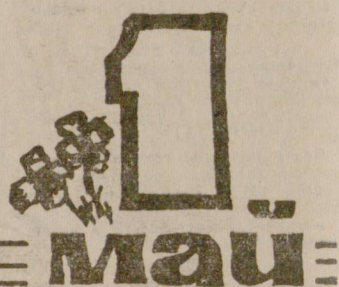
Ръководството на Окръжния кооперативен съюз отправя своите

пламенни

ПЪРВОМАЙСКИ ПРИВЕТИ

на всички членове-кооператори, работниците и служителите при съюза, клоновете и потребителните кооперации, както и на многобройните клиенти в окръга.

Пожелаваме на всички здраве, щастие и нови успехи в социалистическата търговия.

ДСП „РОДОПА“ — Велико Търново

По случай

бойния празник на труда и международната работническа солидарност —

ПЪРВИ МАЙ,

административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на комсомола при предприятието ПОЗДРАВЯВАТ всички работнички, работници, специалисти и служители. От все сърце пожелават на всички крепко здраве, сили и ентузиазъм в борбата за преизпълнение на задачите, поставени от Партията и правителството.

ДЗЗ Г. ОРЯХОВИЦА

Колективът на Държавни захарни заводи — Горна Оряховица посреща бойния празник на труда и на международната работническа солидарност

ПЪРВИ МАЙ

с високи трудови успехи. Той изпълни плана за четиримесечието още на 9 април и до края на месеца ще даде надпланова продукция за повече от 1 000 000 лева.

Заводският партийен комитет, управлението, Заволският профкомитет и Заводският комитет на ДКМС поздравяват за тези големи трудови дела по случай светлия празник всички работници, работнички, техници, инженери и служители и

ИМ ЧЕСТИТЯТ

Първи май

Пожелават им крепко здраве и щастие в личния живот, за да отдадат всички свои сили, умение и старание за преизпълнение поетия призив-обещание в чест на 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция и за превръщане на завода в образцово показно предприятие.

Те честитят празника на всички кооператори и кооператорки —

цвеклопроизводители, и на хилядите свои клиенти с пожелание

за още по-щастливи и честити дни, за постигане на нови

трудова успехи и изпълнение решенията

на Деветия конгрес на БКП.

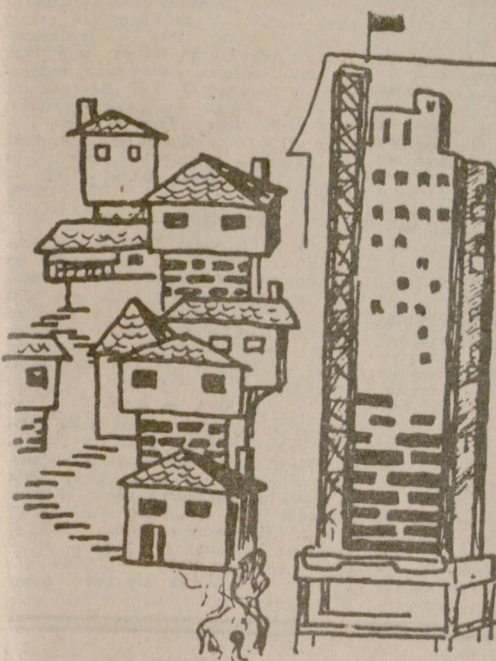
ДСП „Булгарплод“ — консервна фабрика „П. Цвиев“ — Горна Оряховица

Административното, партийното, профсъюзното и комсомолското ръководство при фабриката най-сърдечно поздравяват своите работници, работнички, специалисти и служители по-случай

**бойния празник на труда
и международната работническа солидарност
1 май**

като им пожелават добро здраве, лично щастие и много успехи в труда.

Първомайски привет на всички кооператори, кооператорки, специалисти и ръководители на ТКЗС, наши доставчици на плодове и зеленчуци.

ПИП „СТРОИТЕЛНИ МАТЕРИАЛИ“ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

За упоритостта в труда, за големите успехи, постигнати в чест на

**бойния празник на труда
и международната работническа
солидарност — ПЪРВИ МАЙ,**

най-сърдечни поздравии и благопожелания до всички работници, работнички, ударници, рационализатори, специалисти и служители отправят административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на Комсомола при предприятието.

На борба за все по-високо изпълнение на плана и обещанията, за достойно посрещане 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция.

МАЙ

г-н В.левски

— Велико Търново

**Честит
първомайски
празник
на целия
колектив!**

Нека трудовият ентузиазъм никога не ни напуска! Нека успехите ни да растат непрекъснато! Нека всички вие, скъпи другарки и другари, винаги се радвате на добро здраве и щастливо бъдеще!

От административното, партийното, профсъюзното и комсомолското ръководство.

**1
май**

ПРОМИШЛЕН КОМБИНАТ — СВИЩОВ

Административното, партийното, профсъюзното и комсомолското ръководство

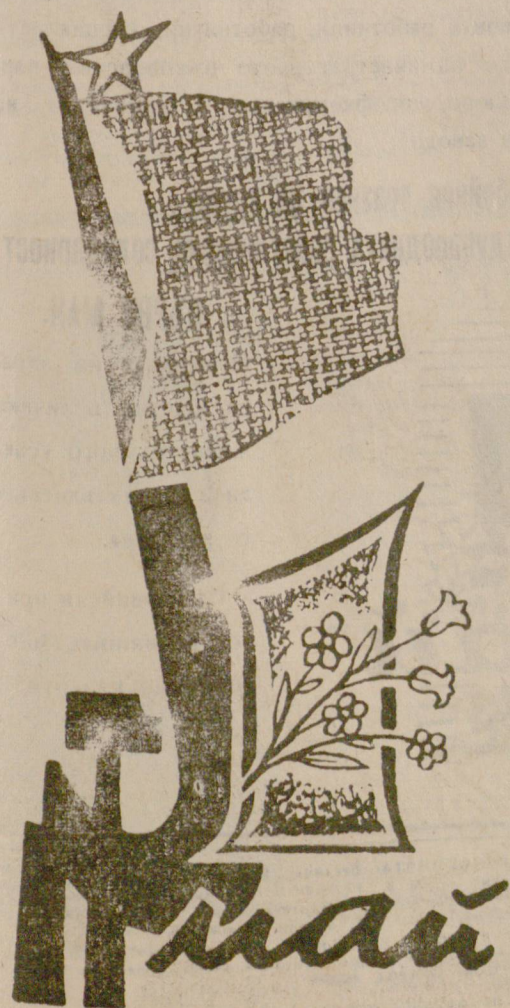
**ЧЕСТИЯТ
ПЪРВИ МАЙ,
БОИНИЯ ПРАЗНИК НА ТРУДА,**

на целия колектив от работници, специалисти и служители. Пожелават на всички здраве, щастие и нови успехи в повишаването производителността на труда и подобряването качеството на произвежданата продукция.

Ръководството отправя най-топли поздравления

**по случай
1 МАЙ**

и на своите многобройни клиенти от града и страната.

ЗАВОД ЗА АВТОМАТИЧНИ ВЕЗНИ — ЛЯСКОВЕЦ

Административното, партийното, профсъюзното и комсомолското ръководство

**ЧЕСТИЯТ НА ЦЕЛИЯ КОЛЕКТИВ
БОИНИЯ ПРАЗНИК НА ТРУДА**

— ПЪРВИ МАЙ —

Нека на всички вас, другарки и другари, здравето и щастието бъдат постоянни спътници в живота!

ДМЗ навликуени

Честитим

— ПЪРВИ МАЙ —

**на първенците в производството,
на специалистите, работниците и служителите!**

На всички пожелаваме здраве и сили за нови, още по-големи успехи в социалистическото съревнование,

в разгръщането на рационализаторското движение. Нека все по-плодотворно работим за разцвета на родното машиностроене.

От административното, партийното, профсъюзното и комсомолското ръководство.

Завод за горизна техника „Металургия“ — Горна Оряховица

Нека е честит

**ПЪРВИ МАЙ,
светлият празник на труда!**

Нека растат трудовите ни победи в негова чест!

На първенците в труда, на целия колектив на завода административното, партийното, профсъюзното и комсомолското ръководство

пожелават

нови успехи,

здраве

и щастие!

ВЕЛИКИЯТ ОКТОМВРИ — УСКОРИТЕЛ НА ПРОГРЕСА

ОКТОМВРИЙСКАТА революция от 1917 година измени политическата карта на света. Това не беше обикновен социален взрив, който разруши буржоазно-икономически строй в Русия. Изстрелът на „Аврора“ постави началото на цяла епоха в историята на човечеството, застави хората да се вгледат по-новому в обкръжаващата ги свят. Творческата дейност на трудещите се в Русия потвърди на практика теоретическите положения за социалистическата индустриализация, за кооперирането на селското стопанство. Сикомври донесе на националните малцинства разкормостяване. Дадде тласък за бурно развитие на науката и техниката в страната.

Руската революция стана една от най-мощните преобразователни сили, която доведе до освобождаване на колониалните народи.

Октомври предизвика голям интерес в Индия. Вестниците бяха пълни със съобщения за събитията в Петроград и Москва. Иденте на Ленин оказва огромно влияние върху мно

Светския съюз. Неговото твърдо предупреждение извади Египет от тройната агресия, а Куба — от нахлуване на американски наемници. Днес СССР оказва огромна помощ на вьетнамския народ, който се бори за своето право дело.

Съдействайки за подписването на Ташкентската декларация, Съветският съюз допринесе много за установяването на мир между Индия и Пакистан. В Организацията на обединените нации СССР винаги е вземал активно участие в усилията за поддържане на мира за успешното развитие на младите страни.

С подписването на Московския договор за забрана на опитите с ядрено оръжие, Съветският съюз приближи човечеството към разрешаване на проблема за разоръжаването.

И ако днес в страните, където още утравлява капитализмът, към обикновените хора се отнасят по-добре, отколкото по-рано и ако трудещите се там успяха да разширят своите жизненни права, то в огромна степен това стана възможно, защото преди петдесет години Съветският съюз даде на всички народи пример за преобразяване на стария свят. Октомври и страната на съветите — това са ускорители на времето и на прогреса

Дж. ЧАТУРВЕДИ
Агенция „НОВОСТИ“

Илия БАДЖИЕВ
ПЪРВИ МАЙ
Трудът празнува!
За това е светло
в живота, от медали засиял!
На синята рубашка на небото
увисна най-големият медал...
Трудът празнува!

Знамето му вят
заводите, които изгради,
а песента му пролетарска пеят
и спътници,
и хора,
и звезди!

Спиритизъм
и
Танталов

К И Н О
Градските кина в окръг от 1 до 7 май ще прожектират следните филми: „Девети септември“ — Велико Търново; „Чисти езера“ и „Необикновен рейс“ — Искра; „Велико Търново: „Слизане в ада“; „Трудов фронт“ — Велико Търново; „Бедният краван“ и „Третата ракета“ — Проф. съюзно кино — Велико Търново; „Ако това е любов“ и „Една от многото“ — Турция; „Дълголетие“ — Напредък; „Горна Оряховица: „Универсална богатства“ — Гара Горна Оряховица; „Война и мир“ (I и II серия); „Алеко Константинов“ — Свищов; „Проверка“ и „Безсмъртният гарнизон“ — Академия; „Синцов: „Къде е третият кръст“ и „Каста Диамант“ — Димитър Стоянов; „Павлияне: „Давай, адмирал!“ и „Игра без правила“; „Христо Ботев“ — Лясковец; „Хеусурска балада“ и „Галантни празници“ — Христо Ботев; „Елена: „Най-дългата нощ“ и „Игра без правила“; „Коста Стойков“ — Полски Тръмбеш; „Дъга“ и „Галантни празници“.

ТЕЛЕВИЗИЯ
НЕДЕЛЯ — 30. IV.
18.00 — новини; 18.10 — детски филм; 18.30 — „Строители с пагози“ — предаване за училището за трудови офицери; 18.40 — „Те бяха 200“ — съветски документален филм; 19.10 — културен живот; 19.30 — тържествен първомайски концерт — предаване от зала „България“ в павила; „По света и у нас“; 21.45 — „Върни приятели“ — съветска кинокомедия; 23.15 — спортен екран; новини.

ПОНЕДЕЛНИК — 1. V.
9.55 — Манифестацията на трудещите се от София и от социалистическите страни; 18.30 — Новини; 18.40 — „Книжният гълъб“ — нов български телевизионен филм; 19.00 — Публикационно предаване за Първи май; 19.20 — „Първомайски привет“ — поздравителен концерт; 20.35 — „Вечерна пътека“ — сборна владеежа програма; 21.15 — Концерт народни песни и хора; 21.50 — забавни мелодии; 22.20 — „Цирк“ — нов български телевизионен филм; 22.40 — новини.

ВТОРНИК — 2. V.
19.00 — Новини; 19.10 — „Майска нощ“ — концерт на Ансамбъла на народни песни и танци при Пионерския дом — Плевен; 20.00 — „По света и у нас“; 20.20 — „Поетичен глас“ — филм; 20.45 — песни и танци на народните; 21.15 — „Девочки“ — съветски игрален филм; 22.45 — новини.

СРЯДА — 3. V.
Част за предаването на мача „Болшевик“ — концерт на ИСКА „Черно знаме“ — предаване в централния печат. 19.10 — 20-ти уроч от курса по английски език; 19.40 — реклами; 19.50 — „Лека нощ, деца“; 20.00 — „По света и у нас“; 20.20 — Музикална хроника; 21.00 — „Пътят към морето“ — съветски игрален филм; 22.30 — новини.

ТЕАТЪР
Драматичният театър „Константин Кисимов“ — Велико Търново тази вечер ще гостува в Златарница с новата българска нисса „Рози за доктор Шошов“ от Драгомир Асенов (дневен и вечерен), а в окръжния ни град ще представят „Гимназисти“ от Константин Тренев.

В четвъртък театърът ще гостува в Елена с „Гимназисти“ (дневен и вечерен), а в петък в Бяла ще представят (дневен и вечерен) „Рози за доктор Шошов“.

ФУТБОЛ
СЕВЕРНА „Б“ РГ
Локомотив (ГО) — Етър, Миньор — Академик, Спартак (Пл) — Септември, Спартак (Вн) — Доростол, Ст. Костов — Локомотив (Пл), Кърпачев — Волон, Чардафон-Орловец — Спартак (Койн), Локомотив (Мз) — Бенковски, Чавдар — Светка

Жоанарска фабрика „Сърп и чук“ — Велико Търново

Поздравяваме

с празника на труда — ПЪРВИ МАЙ,

всички работници, работнички, специалисти и служители. От все сърце пожелаваме на целия трудов колектив крепко здраве, лично щастие и да заработи с още по-голям трудов ентузиазъм за преизпълнение на производствената програма на предприятието, за подобряване на качеството, за прослава на фабричната марка.

Първомайски привет

на нашите

многобройни клиенти!

От административното, партийното, прѣфсъюзното и комсомолското ръководство.

МАЙ

м. лейтенант Иван Христов
м. сержант Стоян Михнев
Н-ско поздравление

Май

ДКЗ „Мизия“ — Горна Оряховица

На своите работници, работнички, специалисти и служители административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС при завода

честитят бойния празник на труда и международната работническа солидарност,

ПЪРВИ МАЙ.

Пожелават им здраве, щастие в личния живот и много успехи в преизпълнението на плана.

Първомайски привет на нашите многобройни клиенти!

МАЙ

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — Велико Търново, ул. „Васил Левски“ — № 9. ТЕЛЕФОНИ: Главен редактор — 58, зам. гл. редактор — 25, 26; отдели „Партиен живот“ и „пропаганда“ — 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

Ф. П. П. „Димитър Навалов“ — Велико Търново

Издана 21 301

Следва

ВРЕМЕТО ПРЕЗ МАЙ

МЛАДОСТ!

Лястовици от север

Те дойдоха, очаквани с бялата прелет.

Пламени погледи, мъчейки се с бодрия си вид да залечат преднишното безсъние, се стрелват като птици. Като вихър ги се струват танците с девойките, дошли от север, като лястовици, в това малко градче, близо до границата.

Историята на нашата дружба е дълга. История на две комсомолски дружества е това — на дружеството при поделението на офицера Вълчев и комсомолския колектив от Х „а“ клас при Втората гимназия във Велико Търново.

Коренът на тази дружба е дълбоко в сръпата. Немалко съвместно проведени мероприятия, успехите от благодарното съревянование. Преминали километри, сега гостите връщат визитата на своите приятели, които ги посетиха преди месец в Търновоград. И тази среща е причината за то ва скромно тържество, събрало младите хора. Тържествено под писване на договора между двете дружества предизвика рачот в всички. Предстоят немалко

трудности: бойците да извисяят все повече диаграмата на успехите си по бойната и политическата подготовка, а учениците пред кова на последния учебен срок да проявят по-голямо усърдие.

Дисциплината и за двете дружества е първостепенна задача. Комсомолските секретари — м. сержант Георги Илиев и ученичката Йорданка Дамиянова, отчетоха дейността, размениха се мнения за работата на колективите и ролята на дружествените комитети. Справедлива оценка, радостни успехи. Първите два спока учениците завършиха без слаба оценка, а бойците през зимния период на обучение — образцово проведат занятията, безупречно но сят караулната служба.

Първият танц е на офицера Вълчев и учителката Зорка Кочкова. Едва в полунощ дойде рел на „дългачето“. Този танц събра всички като пътници и ги повел сред двора под ръмвящото нѣбе.

В неделната утрин бойците посрещат в поделението. Приятелите им посетиха класните стаи,

кабинетите. Приятно им беше да надникнат и в чистото, добре под редено спално помещение с блестящ паркет. Интересна беше и срещата в клуба. Тук се състоя и състезанието — двубой на тема: „Руско-турската освободителна война“, за което отдавна усърдно се подготвяха двата представителни отбора. Преди първия ронг, комсомолката Златка Аладова, по стар обичай, с благословия за добра работа, поля вола от Янтра и всички вдигнаха надраница от прочутото великотърновско пи во.

Спечелиха гостите. Поздравления, подаръци.

После пак на път. Колко хубаво бе на „Извора на Белоногата“ — един свят символ на българското име. В знак на дружбата, стопляща двата колектива, м. сержант Божидар Сапунджиев и ученикът Иван Начев посидяха две борбата до чешмата. Нов символ, който също ще остане да се помни. Изви се и кривоно хор. А после... тишина. Стана тъжно при раздялата.

м. лейтенант Иван Христов
м. сержант Стоян Михнев
Н-ско поздравление

31)

Йордан Василев
преврата
на
постъ

— За съжаление, такава е истината. Не бива да се съмняваме, че в зоната се вмъкна неизвестно лице, някакъв добре маскиран бандит. Тези произшествия без никакви материални последиствия се разнасят от уста на уста все още като забавни случки. Но аз мисля, че ако белият човек се появи трети път, някой от часовите ще започнат да изпускат автоматите си.

— В такъв случай, не намирате ли, че е време да се действа? — запита полковникът.

— Винаги е време да се действа, но въпросът е как? — отговори Пирински с набръчкано чело. — Аз се надявам, че скоро ще пипна края на бялата мантия. Нищо скрито под звездите не остава.

— Има такава поговорка. Но струва ми се, че не бива да отлагаме, защото чикот от младите могат да бъдат пленени от севевернето.

— Да — въздъхна Пирински. — И това е лошо. Съмнението е повече от половин вяра.

Капитан Пирински се страхуваше да сподели с командира, дори и със своя прък помощник, това, което вече напипваше и което гождаше до една мъглява мисъл. Сега се налагаше да излезе от предпазливост, докато не бъде пипнат белият за гушата. На младия разузнавач липсваше достатъчно опит, а полковникът

бе решителен и бърз. Можеше да предприеме някакво самостоятелно контрарействие и без да иска да прояви замисления план. Все пак за командира на частта трябваше някакъв светлина. И Пирински разказа за срещата с бялата старей.

— Офисер? — трепна полковникът и скочи зад бюрото си.

— Предполагам, че този е бандитът, облечен в офицерски лехи — отвърна Пирински и вече съжеляваше за решението си да сподели случката с командира.

— А не може ли да се предположи и нещо друго?

— Разбирам ви. Матко вероятно, макар че и това не е изключено.

— Защо е трябвало на бандита да се облича като офицер — растеше учудването на полковника.

— За да бъде лесно спечелено доверие на стареца.

— А не трябва ли да търсим някаква връзка. От кого се е сдобил бандитът с офицерски дрехи?

— Чинишо. Отсякълкѣ могат да — имерят едни офицерски патони.

— Тези патони могат да бъдат прикачени само върху военни дрехи, нали?

Пирински не отговори.

Нализ громоляха лафетите на

тежките картучници. долитане смесен шум от гласове, откваше тропот на полковани обувки.

Двамата мълаха, заслушани в познати утринен шум — войниците излизаха на занятия.

— Нашият противник съвсем не е лишен от лична хитрост и тънък усет от замаскиране на следите си — заговори капитанът. — Той е предвидлив, разчитал е на нежестовото и слабително очо на стареца, за да му се представи като наш офицер, мой личен пратеник. От успеха му да прескочи границата може би го е разделила само една крачка. Старейтът, повярвал, че този човек е действително наш човек. Но сега изниква един друг, твърде парлив въпрос: защо бандитът не е прескочил границата преди три седмици? След ва да мислим, че той не е свършил работата си при нас. Бандитът ела ли ще се задоволи с едно глътване и излизане в забранената зона. Ще го запипат там; какво си извършил при тях, след като се явяваш при нас? Да... шпионските резиденции не плащат за годи рискове.

— Смятате ли вие, че преоблеченият като офицер и белият човек са едно и също лице?

— Склонен съм да мисля, че е така. Тази роля се изпълнява от едно лице и не изключвам ве

роятността това лице да има пазни сред нас. Но това са все още предположения.

— Да, но не бива само да изчакаме и да търкуваме изхода на всичко в кабинетите си. Предположения да, но — тук трябва действително. Не е ли разумно да направим една блокада с войниците на цялото поделение, в часа на появяването на този бандит?

Ето, от това се страхуваше разузнавачът. Той възрази:

— Най-неправилният ход от наша страна. Неизвестният просто ще ни се изсмее, и най-важното, ще разбере, че ние сериозно сме се заели с неговото разкриване. Вратът трябва да живее с илюзията, че е незабелязан, че не обръщаме внимание на появяването му и смятаме всичко за страх и войнички оудки.

— Така сте решили вие?

— Тъй върно!

— Да смятам, че не сте пропуснали да помислите и това, че при една катастрофа в зоната ще отговарям първо аз, а после и вие.

— Отлично знам. И затова не бива да се допуска фатална грешка.

— Фатална грешка? Но, всъщност, какво имате вие против една блокада. Шом като има човек, няма той ще изхвърчи в облаците?

— Решително съм против подобно контрарействие. Противникът е дълбоко замаскиран и не бива да се преследва с войниците на цялото поделение. За да бъде обезвреден, той трябва да бъде надхитрен.

— И какво предлагате вие?

— В момента нищо конкретно.

— С една дума — пълно бездействие.

— При нас изчакването е действие.

Разискването за обезвреждане на белия фантом продължи до обед в кабинета на полков-

ника. Капитанът упорито не се съгласяваше с плана на командира — внезапна блокада. Командирът, който не виждаше нищо конкретно в намеренията на капитана, освен приказки сред тютюнев дим и кафета, реши да действва самостоятелно при първия сигнал за появяването на бандита. Двамата не се разбраха, повдигнаха тон и накрая капитан Пирински заяви, че ще снемем всякаква отговорност от себе си, ако командирът действувал внезапно, по собствена инициатива, и провали неговия план. Командирът заяви, че не вижда никаква план и сигурността на хората и въоръжеността в поделението лежи повече на неговия гръб.

През тези часове слухът за появяване на демона върху скалите над пещерата се обработваше по всички стрелковни полигони и спортни площадки, където войниците имаха занятия. Да му мислят тези, които през нощта ще застъпят наряд в забранената зона.

Капитан Пирински искаше да разбере до каква степен епидемията от слухове е напала на момчетата с пагози. Той влезе във войничката столова през време на обета Тръбачът изсери „внимание“. Скамейките проскърцаха и зтегна заглушен ронг от притихналите гласове. Пирински съвсем не искаше подобно „внимание“ и нареди да продължат обета. Вратата на готварницата се отвори, бялнаха се кепетата на готвачите. Всички бяха оставили лъжиците и проточиха вратове към Пирински.

Пирински хвърли разсеян поглед върху това море от остриглаи глави и заговорни лица. Стори му се, че е частница от тази обща, неспокойна кръв и е свързал загинаги живота си с тези, които сега го поглъщат — очи,

Предпразнични интервюта

[Продължение от 2 стр.]

Неусетно идва ред на обобщението. Наред с деловото поставяне на различни въпроси от многоостранната дейност на предпри-

тието, директорът Цонев не забравя и нас, посетителите.
— Първи май посрещаме с благоприятен баланс. Достатъчно красноречив за укрепяването на нашето предприятие е фактът, че допълнителен доход за разпределение. На какво се дължи той? Планът за произвеждане на стокова продукция за три месеца е изпълнен 102,74 на сто, а ръстът спрямо първото тримесечие на миналата година е увеличен с 21,73 на сто, за производителността на труда съот-

ветно 102 на сто и ръст 19,18 на сто. Успехи има и по останалите показатели.
Следват хубави новини за започналото разширение на тъкачния цех, за подобренията в квалификацията на инженерно-техническите кадри и на работниците, за успехите в многомашиинното обслужване и др.
Успехи, успехи... И не само тук. Могат ли всички да се похвастат!

Текст: Н. МИНКОВ
Снимки: Н. КАЧАКОВ

КОМАНДИРЪТ НА МЕХАНИЗАТОРИТЕ

Ако за 34-те години на Стефан Бенов от ТКЗС „Първи май“ Обединение някак не приляга, кажем, че е един от ония, които са живата история на кооператива, то с чиста съвест може да се изрече, че той е един от ветераните на механизацията на селското стопанство не само в Обединение, а и в окръга.
Когато са разоравани синорите в селото, той бил помощник-тракторист. Ония, които го понасят, трудно могат да си го представят без машините. Така човек, ако го отделиш от тях, струва ти се, че ще се стори. Повече от живота му е прожил край тях. Покрай баша си, който е работил на вършачка, е престоявал по цели дни. Чужди машини и тракторът, и вършачката, ищо не му давали, освен хляба, възнеето на варелите, за запалването на гайките, не стигало и това, че в сърцето му се ражда голямата обич, която му остава за цял живот.

Сега баша му е главен майстор в работилницата по машини за механизация в животновъдното, брат му Тодор е шофьор — семейство на механизатори. Но не от това идва уважението, от огъня, от уметлите ръце, които знаят мястото на всеки детайл по машините, на всеки кабел.
На какви ли не марки трактори е работил Стефан. Не на едно място жъна с комбайн — и в Боровско, в Толбухинско, във Варненско, в Разградско. Не един път е излизал на първо място в МС — Полски Тръмбеш. Затова поварят многобройните награди, които са му жив спомен, топка, която не изстива. Само в съветския съюз е ходил два пъти.

Членът на дружествения комитет на Комсомола, на профкомитета, комунистът вече Стефан Бенов не спираше пред никакви трудности. Само дървесникът, ако ли беше, от който другите трактористи отбягваха, а той оре — стръмни били. И в Беляковци сигурно си спомнят за възвисящия синеок комбайнер, който за първи път подкара машината си на онези върли блокове, които доприеди не са чували пелен на комбайн. Така беше и в което в обединенските мери, не могло да се жъне. Бригадирът сам се качва на комбайна и потегля нагоре към гората, тук се надолу... и другите следват след него.

Бригадирът е от 1961 година. Друго нещо е бригадирството — повече са грижите, отговорностите. Преди — една машина, а сега 20 и не на един стан. Трябва контрол, и помощ...
— На мода беше квадратно-резовата сеитба. Аз и Тодор бяхме пригаждахме селските. А през пролетта на 1962 година вляхме блока на Тодор Колев — Керазлика. Хиляда декара бяха. Стана царевича — гора. За нея той беше награден със златен орден...

Бригадирът си спомня и как трябва да се пропраща пътя на комплексната механизация след завръщането на Тодор Колев от Съветския съюз, където работел при Первизки. Двамата мислили да извършат редова-

гнездова сеитба като знатния съветски механизатор. Някои от ръководството им възразили — „кооперативният имот не е училищно опитно поле, кой ще плаща загубите“. Председателят Стефан Петров застава на тяхна страна. От хубаво, по-хубаво излязло всичко, но колко тревоги са изживени и за него!

— Добре. Председателят ни каза „сейте!“ и засяхме, ама ако не поникне царевичката! Сутрин и вечер ходехме, ровехме да видим какво става. 1300 декара са това, кой ще ни прости. Все в Корията бяха.

Чудото става. Поникването било редовно. А на есента и разносметката показвала по-добър резултат от този на полевъдните бригади. За следващата година площите за комплексна механизация били определени още през юни и веднага след жътвата започнали грижите за тях. Когато дошла сеитбата, оказало се, че семената пък не са добре калибрирани. На помощ идва пак уменията — изключили автоматите, които работят редовно-гнездово и засяват редовно-пунктирно. Така се ражда началото за отглеждане на царевичката без ръчния труд и при прореждането.

— Кого ще накераш сега да ти прорежда царевичка? И само царевичка ли? Аз съм с 50 кооператори и механизатори, а обработвам 14 000 декара земя, до като една полевъдна бригада със 100—120 души и 3—4 трактора обработва по 2000—2500 декара. На полевъдите вече останаха само ония култури, които оне не могат да се механизират напълно.

Приятно ми е да слушам. Како приказка ми звучи всичко това, макар много от него да знам, макар много да съм слушал за успехите на механизаторите от бригадата на Стефан Бенов. Приятно ми е да чувам, че тук няма запоеди, няма и възражения, че бригадир го слушат, като да е „бай“ на 50-годишни механизатори, макар със своите 34 години. Бригадата от години има лавка на честността, която неведнаж е приключвала с печалба, построил си клуб, купи си телевизор „Кристал“, който вечер събира хората в клуба на следва раздумка. Имат свой клас в училището, с който ги свързва здрава дружба...

Така ли? Няма тайна за успехите. Има умение, което убедило дава без глас, има дръзновение, има сърце, има блага дума. Ето разковиничето.

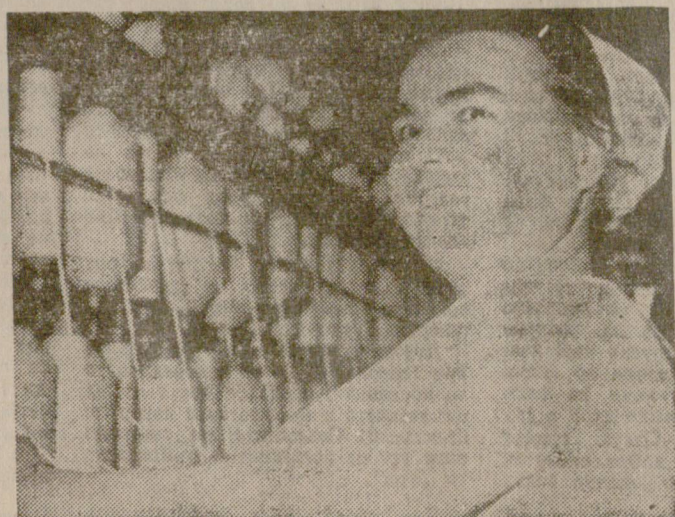
Ил. ПЕТРОВ

Тази усмивка е родена в полята... Тя е усмивката на жените-високодобивнички от Страхиловския кооператив.

СТЪЛБАТА НА МЛАДОСТТА

Исках да се срещна с младите, с тези на които не тежат комсомолските събрания, за които и дъждът е прекрасна време. И тръгнах по стълбата на младостта. За мое учудване тя започнаше... от 45-годишния заместник-началник цех Янко Раднев — задочник в МЕИ — добрия

приятел на младите работници.

— Има какво да се пише за нашите смени — усмива се той, като оправя очилата си към издизни сребърни слепочия. Той разказва за работниците, които заместват другите си, за да не спрат машините, за това, че колективът на смяна „А“ се бори за званието „Смяна за комунистически труд“. От думите му лъха вяра в силите на младите.

С нея продължих нагоре. Там се срещнах с началник-смяна „А“ Генчо Борисов. Той ме заведе в царството на белите памучни рози и румените усмивки на девойките от първа и втора секция „Рингови“.

Посрещнаха ни хладно. Продължаваха внимателно да оправят скъсаните нишки, да нагледат хилядите вретена. С Борисов бяха свикнали, той е постоянно сред тях, но... Недоверие не трая повече от десет минути, когато дойде почивката. Като птици излетяха

секретар на комсомолското дружество.

Гледах жизнерадостните лица и си спомних думите на Раднев, че колективът на смяната е най-задръжливият, най-инициативният.

Успехите на колектива са налице. В чест на Деветия конгрес на БКП комсомолското дружество получава вимпел, а I секция — грамота и парична награда от ЦК на ДКМС. За първото тримесечие от смяната са излъчени 14 ударници и най-добри в професията. Ивана Свиричева стана носител на значката на Министерството на леката промишленост.

Пътят е труден. Януарският план е изпълнен едва 98 на сто. Но младостта побеждава. През февруари и март темпото се ускорява и планът за тримесечието е изпълнен, а през април смяната е вече на първо място в предприятието с преизпълнен план до 22 април 104,93 на сто. И това е все още началото.

ЗА ПРОСЛАВАТА НА ТРУДА

Обикновено утро през лятото на 1961 година. Утринната марша се смесва с дима от комините, които хвърляха дълги сенки в обисания с метални детайли двор на завода. Грохотът на машините се сливаше със звънката глъч от многобройните работници, забързали към цеховете. Така обикновено започват дните в МЗ „Червена звезда“ —

Дебелец.
Но този ден съвсем не беше обикновен за Нечо Христов Нечев, шлайфист в механичния участък. В джеба му се намираше диплом. Той завърши с успех Механотехникума в Русе и сега радостта му нямаше край. Съдбата на се една откопана негова мечта. Поправи с ръце бухнала та си кестенява коса, лусна

шлайфмашината и започна поредната операция. Съсредоточен в работата, не забелязва как до него се приближи Петър Бонев, началник на ОТК. Нечо почувства на рамото си приятелска ръка, обърна се и радостна усмивка озари лицето му.

Бонев му каза, че е решил да го представи на ръководството за качествен контрол в механичния участък. Познавал го като един от най-добрите производственици-качественици, ударник... Нечо слушаше, притаил дъх. Радост и смущение изпълваха сърцето на младия работник.

Годишните една след друга неусетно се излизват. Нечо Нечев оправда доверието. Издигнат бе за сменен ръководител към механичния цех. Не мина много време и той вече е заместник-началник на цех „Багери“.

В залата за монтаж при цех „Багери“, където се разнася непрекъснатото боботене на машините и мостовите кранове, където блясъкът на електрожените хвърля сенки по стените, работи бригадата на Димитър Пенков, една от най-добрите в завода. От няколко седмици се усвоява новото производство на багер „Б-400“. Димитър Пенков вижда, че втулките за вертикалния вал на багера не пасват, среща началника на участъка Колю Йорданов и решава да извикат Нечо Нечев.

След няколко минути тримата са се събрали край един от багерите, които са в процес на монтаж. Навели глави, те разглеждат документацията на детайла, мерят, спорят.

— Ясно е, че трябва още по-фина обработка на този детайл.

На големия масленозелен струй „Борверк“ работи Георги Бонев, дългогодишен работник, качествен, изпълняващ трудовите си норми 180—200 на сто. Георги Бонев беше поставил на струга огромния ротор за багер „Б-400“, когато забеляза, че съединителните плоскости не са добре прилепнали. Ясно е, че този редуктор няма да има необходимото качество. Решава незабавно да се консултира и извиква по телефона Нечо Нечев.

— Ето, вижте тук — казва работникът, сочейки с пръст средната линия на съединението, — има разстояние и този лъфт, ще се окаже фатален след натоварването на багера.

Ръководството на завода е поставило трудна и отговорна задача на цех „Багери“. Да се произведат много багери „Б-400“, които да бъдат на световно равнище!

Гордост е за ръководителя на цеха Атанас Мутон и за неговия заместник Нечо Нечев, че именно в техния цех за пръв път у нас се произвеждат багери. Наред с работата те участват и в подготовката за предстоящото производство на модернизирания багер „Б-400—А“. В дните пред Първи май цехът изпълни плана си.

... Когато в утрото на големия празник по улиците потегли колоната на МЗ „Червена звезда“, в редиците на първенците ще бъде и Нечо Нечев. Той ще манифестира за прославата на труда, който направи от него един от най-способните и уважавани хора в завода.

Пенчо ДОНКОВ

ХОРА НА ГОЛЕМИТЕ ДЕЛА

закръглено младо лице, порозовяло от явята, ни посрещат във просторните две юмни и живи очи и сякаш питат: „Какво има?“
Цели дванадесет години Йонка Цияткова е зеноводка в Подкряковския кооператив, ръководителка на зено, което от пет години насам носи заслужено званието „Зено за комунистически труд“.

— Но... ние нещо особено не сме сторили, защо пък непременно за мен, нашето зено?!

— Нима е малко това, което постигнахте през миналата година — 8 т захарно цвекло от декара, а планът беше 4 т. Ами по 760 кг царевича, по 3600 кг дини от декара? А уплътняването на площите с втори култури! А орденът, макар и бронзов да е той?...

Надпреварата, която е обхванала хората от зеното, е допринесла да се окопат всички култури.

— До Първи май, в чест на празника, ще приключим и с прореждането на захарното цвекло — уверява Йонка. — И тази година ни планираха 4 т. Ние обещавме 6,5. А между нас ка-

зано, целта ни е да достигнем и надминем миналогодишните резултати. И от царевичката обещаното е 760 кг, пък ние се борим за 800... За празника всички ще бъдем в национални носии. От любителския киноклуб в селото на филм ще ни снимат. Как се радват нашите хора!

Има защо!...

В бригадния стан в Раданово е истинска шетня. Пред големия празник механизаторите искат да придадат най-приятелски и културен вид и на двора, и чомашините. Редом с „младостите“ е и ветеранът на комплексната обработка, майсторът на механизирания отглеждане на царевича Христо Кънев. Той ни срещне със своята типична добротата и скромност на комунист и шеговито ни застъпва.

— Отдавна не сте идвали, как се сещате?...

— Ами... не си заслужил. Нямам още 4 ордена! Да знаеш, бърни и един бронзов не са достатъчни!...

— Добре, добре, ще имам в предвид бележката...

Христо Кънев

Разговорът тутакси преминава на производствена тема, от който разбираме, че „башата“ е предал вече „властта“ на своите синеове. От тази пролет зеното за комплексна механизация води младият и енергичен Любич Рафинлов, а ветеранът, тълът на зеното работи редом с младите, чичи ги, пакътства ги и работата и пак той изпълнява най-сложните и отговорните производствени операции.

— А тазгодишните добиви — каза на раздяла Христо — те при всички случаи ще бъдат по-големи от миналата година.

Няка бодат... и още по-цверени да са крачките ви на първомайския парад!...

Бригадирът на първа лозаро-сборна бригада в Полски Сеновец — Атанас Тишев, е протонейдов в тия дни.

И когато бяхме забърбили вятра, че ще го открием, като излязъл земята изскочи отявката със своя „Ковровец“. И не за себе си, а за хората, за своите прекарани 160 кооператори пожела да говори той.

— Кооператорите от нашата бригада посрещнаха възторжено решението на конгреса на ТКЗС. Те очакват много от този кон-

грес — започна Атанас. — А знаете ли с какъв ентузиазъм сега се надпреварват, кое зено ще бъде първо по успехи за празника?

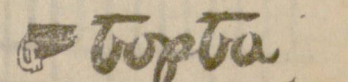
Тях еднакво вдъхват сега и вдъхват и решенията на конгреса, и големите успехи на бригадата, и грижите на Партията. Затова порасна, укрепна тяхната вяра в кооперативния строй, оная вяра, която бригадирът-комунист Атанас Тишев, двадесет и две години ревностният пропагандист — ръководител на кръжок, отглежда като нежно цвете в сърцата на своите хора.

— Ние не можем да се оплачем, че миналата година беше лоша за лозарите в Полски Сеновец. Дори преизпълнихме плана си и за десертното, и за виненото грозде. А пък от апаражика — по 3 т от декара, най-високият резултат в стопанството — не без чувство за гордост обляко бригадирът.

Тази година лозарите са обещали от своите 1200 дека лозя по 1300 кг от десертните и 1050 от винените грозде. И всичко сторили да постигнат тези успехи, да се сведат отново от плод и овозните градини... за да бъде още по-богата и сита кооперативната лозарина.

Атанас Тишев

1962

Генчо МУСИНСКИ

Стр. 3, бр. 52/53, 29, IV, 1967 г.

ШОФЬОРЪТ — БРИГАДИР

Къдрокосият Богомил Янков Сеизов чувствуваше как от време на време школата се придръпваше по заснежения път. Оставаше последната височина, когато колата леко се отнесе и се спря до стръмния вид. Той веднага излезе от кабината и започна да засипва енергично път по заснежения път. Колата потегли отново.

Шофьортът хвърли поглед напред към южния скат на Стара планина. Сега той беше сигурен, че задачата му да отиде до Казанлък и да се върне обратно в Елена ще бъде изпълнена навреме. Защото винаги с много внимание е стоял зад волана, защото не един път е прекосявал двата прохода на Балкана, високите пътища на Пирина и Родопите.

Този млад и волеви шофьор в клона на ДАП — Елена неотдавна отпразнува тридесетия си рожден ден. А като малък спреше ли край таксид, трактор или автомобил, той се изправяше до него и дълго-дълго го разглеждаше. В родната казарма неговата мечта от дете, да стане водач на кола, се сбъдна.

След отбиването на военната си служба Богомил постъпи на работа в ДАП — клон Елена. От 1958 г. досега той премина през много трудности, израсна като добър и първокласен водач. И сега, ако видите спретнатия му вид и умерената походка, не може да не ви направят впечатление, че е строг и уверен в себе си човек. Заради тези и други негов качества беше приет в редиците на БКП.

Един от най-добрите шофьори-комунисти от клон Никола Корукалфов, отличник на Министерството на транспорта, и орденоносецът Иван Халваджиев помозаха на Богомил да им стане добър сменник. А от две години той е избран от другарите си за профперсонал за товарните шокоди. Тук той работи с много голямо чувство за отговорност и общ към другарите си. От началото на годината е и бригадир на „школите“. Той работи от сърце не само за преизпълнение на производствените си задачи, но и за укрепването и развиването на дружния живот в бригадата.

Богомил Янков преизпълни миналогодишния си план, като постигна комплексна икономия от 25 лв. Равнати са резултатите от първото тримесие на тази година. За високите му трудови успехи е награждаван не един път. Излъчван е за ударник, най-добър в професията, стохлядник. Но най-голямата му награда е поверението му автомобил да работи безотказно.

В дните на предпървомайското съвещаване той и другарите му от бригадата бяха в непрекъсната трудова надпревара за достойно посрещане на големия празник.

Кирчо ВАСИЛЕВ

ЗНАМЕНОСЦИ

В предпразничните дни нова радостна вест долетя от София. За големи успехи в изпълнението на плана за първото тримесечие с проследяване червена знамена на Министерския съвет и ЦСРС се награждават колективите на ДСП „Българплод“ — Свищов и Винарския завод в Лясковец.

Честито! Нека се множат знаменосците от нашия окръг!

Тодор Чолаков от гр. Свищов

Харалампи Карастоянов от гр. Свищов

Йордан Калиякин от гр. Елена

ВЕЛИКОТЪРНОВЧАНИ ЛИКУВАТ

На 29 април 1877 г. в Кишинев е образувано българското опълчение. В него са участвали над 70 души от Великотърновски окръг.

По случай навършването на 70 години от това събитие поместваме откъс от книгата на С. И. КИСОВ „БЪЛГАРСКОТО ОПЪЛЧЕНИЕ В ОСВОБОДИТЕЛНАТА РУСКО-ТУРСКА ВОЙНА“.

26 юний. Слънцето вече беше изгряло, когато ме събудиха. Аз едва открийх сънливите си очи. Чужда картина се представи пред мене!

Бяхме при северния вход на Великотърновската теснина.

Започнали бяха да пристигат граждани от Велико Търново и повечето пеша. Мнозина от тях, както и в Свищов, носеха на главата си забрадки. Всичките бяха весели и засмени. Нашата надежда обаче скоро да пристигнем във Велико Търново не се сбъдна.

В 9.30 часа цялото опълчение се спря при салханите, на около 2 версти от Велико Търново. Тук вече беше дошъл много числен народ. Но когато опълчението се спря, такова множество се спусна към нас, що то в късо време на биваха ни положително не можеше човек да се разминее. Скоро след това пристигна дуhovenството с хоругви и знамена.

Трябваше да опишам трогателните сцени на срещите между опълченците и техните роднини и приятели? Без да се разпространявам, ще кажа, че тук се повтаряха, само в по-голям размер и по-трогателно, сцените в Зимини. Тук царуваше щастие, радост и веселие. Даже старците, забравили числото на годините си, като млади, с блестящи от радост очи сновяха из бивака, поздравяха и благославяха опълченците.

Очаквахме стрелковата бригада, която казваха, че през нощта била събрала пътя. Между това, от горещина, задъх и прах не се стоеше. С разрешението на ротния си командир аз отидох в града.

Но желанието ми да вляза в старата славна българска столица заедно с Българското опълчение беше толкова силно, щото аз побързах да се върна на бивака.

Най-после, в 3.30 часа, след плад не, пристигна генерал Гурко начело на един батальон от стрелковата бригада. След една почивка от 15 минути, батальонът продължи пътя си за Велико Търново, предшествуван от духовенството. Подир батальона следваше 3-та дружина, а след нея другите дружини.

От салханата до града пътят, по който, беше затрупан от народ, който, шом тръгна опълчението, начело с батальона, за да открие път на войските, се спусна част към града, а част се покачери по скалистия склон. Пристигнахме на един малък площад при самия вход в града от северозток. Оттук градът не правеше особено добро впечатление, тъй като, освен няколко вехти

изкъртени и полусъборени къщи, градът не се виждаше. На тоя площад бяха наредени учениците и учениците, които изпяха съчинената за случая песен, с която благодаряха, благославяха и възхваляваха Великия и могъществен император Александър II — Освободителя.

От площада войските потеглиха по единствената откъм север тясна, крива улица. От множество народ мъчно се вървеше.

Постройките са смес от източна и западна архитектура; освен това, тук наред с големите двуетажни имаше малки и ниски къщи. Къщите от лявата страна на улицата бяха вално висят над простата — стръмния спуск към Янтра, а онези от дясната — прилепени към скалата. Като едините, тъй също и другите (къщи) бяха окичени с български и руски народни знамена, а балкониите и прозорците — с разни красиви килими, черги, пешкири и други изцяло ръчни изделия. Прозорците и балкониите бяха претрупани с народ. Викове „ура“, „да живее Негово императорско Величество Александър II, нашият освободител!“ заглушаваха всичко. Опълченците и войниците от стрелковия батальон бяха вално бяха засипани със зеленина и венци от живи и изкуствени цветя, привързани с широки ленти. На тези ленти имаше разни надписи, но на всички обязательно: „Да живее Царят-Освободител!“.

Жените и девиците се спускаха към офицерите и войниците, поздравяха ги с „Добре дошли!“ и им целуваха ръцете. Те поднасяха и сами окачаха както на офицерите, тъй също и на войниците големи и хубави венци, раздаваха им кърпи, пешкири с вензела на царя, общи със злато, чорапи, ризи и пр.

От голямото множество народ ний едвам вървахме и най-сетне пристигнахме до конака. Тук предстоеше да се отслужат молебни. Преди да се започне молебенът, знамето на 3-та дружина бе забито сред двора на конака при аналоя. След молебна генерал Гурко поздравя опълченците със съгласието им в старата българска столица.

— Аз се надявам, че вий ще опазите Търново, който се превзе от войските на руския цар — свърши генерал Гурко речта си.

Дружинният командир ме извика при генерала и аз, по заповед на този последния, предадох речта му на опълчението и множеството народ по български. Свършекът на генераловата реч се посрещна с гръмогласно то „Ура“.

Опълченци от Велико Търново. Снимката е правена през 1906 г.

Радостта на опълченците и на великотърновчани не може да се опише. Та имаше и защо да се радват! Старата българска столица цели четири и половина века не беше виждала български войник, нито българско знаме да се развява. Четири и половина века тук млатеше мрак. Тук господаруваха нашите кръвни врагове, които жестоко са мъчили поробените от тях българи, оплакваша загубената си свобода, падналото величие на нейните царе и бляскавото минало на своя народ.

И чие сърце не би затупало тъй силно, като гледаше, че българското знаме се развява в старата българска столица!

Повтарям, имаше защо да тържествуват великотърновчани — и те наистина дадоха пълна воля на развълнуваните си, от облик на щастие, чувства.

Те във възбудено състояние тичаха нагоре-надолу, смесваха се със стрелците и опълченците, прегръщаха ги, благодаряха им за всяко божествено. Думите „освободихме се, свободна България, няма вече Турция, Цар Освободител“ се чуваха на всяка крачка.

След молебна опълчението поведоха през турската махала по една тясна крива и със съмнителна чистота улица. Минахме през един лъвен мост на отсрещния, десния бряг на Янтра и се спряхме на бивак на югоизток от града на една поляна.

27 юний Тоя ден беше извънредно горещ. Опълченците се бяха прикрили от палещите слънчеви лъчи под походните си палатки, като бяха повдигнали платищата от входа и противоположната страна за проветряване. Но във въздуха ни най-малка струя ветрец. Страшен задъх!

В конака имаше молебен. Неговопреподобие Н. освети едно знаме

което бе дадено на 4-та дружина. Това знаме, казваха, било вишито от търновската гражданка Вангелия — в най-страшното за българите време — 1876 година. То било дадено на Горнооряховската чета, която, преди да встане, била подвешена от турците и някои от въстаниците са били изловени. Това знаме, на което беше вишито със злато „Свобода или смърт“, само по чудо е било спасено и запазено за този тържествен случай.

След молебна търновските първенци се представяваха на генерал Гурко в конака.

Улиците пак бяха препълнени с народ.

Гостоприемните търновчани ловаха по улиците офицерите и войниците и ги мъкнеха в тях на гости.

Тъй постъпиха и с нас — няколко офицери, които бяхме излезли от конака и се бяхме упътвали да намерим някоя гостилница, за да си похапнем.

— Заповядайте в дома! Заповядайте в дома — се чуваха на всяка крачка и прегланивания.

У едног отивахме и подире ни вървяха няколко човека, за да ни подхванат и волят в дома си, да ни гощаваха, както и в Свищов. По такъв начин ние направихме безчислено множество визити и сточиха ми се, те не бяха се свършили, ако не бяхме се откопчавали с извинение, не службата изисква да сме на бивака. Независимо от това, ние доста се бяхме и уморили, защото ни водиха по стръмните улици и в джипи, спускаха се и възкачяха по много каменни стълби, някои от които водиха в дворовете, или правяха в къщите. Отдавна беше минало пладне, когато ние, облени в пот, тръгнахме за бивака. Минахме през турската махала.

ДДЗ „Димитър Благоев“ — Велико Търново

Честит празник — Първи май!

С упорития си труд вие посрещате достойно

бойния празник на труда и международната работническа солидарност

1 МАИ

На вас, ударници, рационализатори, работници и работнички, специалисти и служители, административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС пожелават здраве, щастие и нови успехи в изпълнение и преизпълнение на плана и обещанията — гаранция за претворяване в дело решенията на Деветия конгрес на БКП.

ЗСБИ „Г. Терзиев“ — Свищов

Поздравяваме с празника на труда

ПЪРВИ МАИ

всички специалисти, служители и работници от завода с пожелание за здраве, лично щастие и нови успехи в труда. Нека се множат успехите ни и се носи славата на нашето производство из цялата страна, а така също и зад пределите на скъпата ни Родина.

Ръководството на завода честити Първи май и на своите многобройни клиенти от окръга и страната.

За живее

ГПП „Хлебна промишленост“ — Горна Оряховица

По случай

бойния празник на труда и международната работническа солидарност,

ПЪРВИ МАИ,

административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС при предприятието отправят най-топли поздравления и най-искрени благопожелания до всички свои работници, работнички и служители.

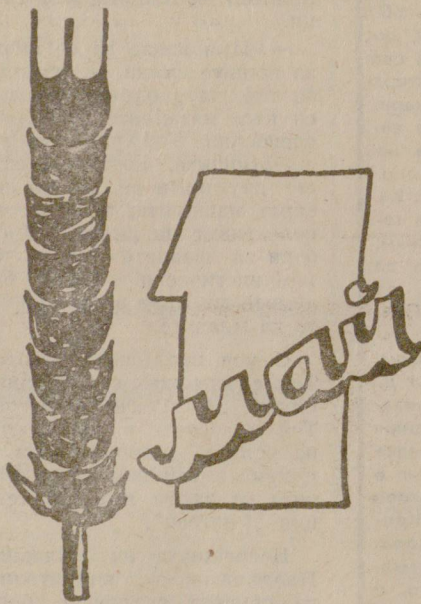
Нека празникът на труда

ПЪРВИ МАИ

въдъхновява целия трудов колектив за нови

още по-големи трудови успехи.

Ръководството поздравява с празника свои те многоуважавани клиенти и им предлага богат избор от пасты, торти, бисквити и други сладкарски и хлебни изделия.

ДИП „ПЪРВИ МАИ“ — Велико Търново

По случай

бойния празник на труда и международната работническа солидарност, ПЪРВИ МАИ,

административното ръководство партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС ПОЗДРАВЯВАТ всички работници, специалисти и служители, като пожелават на тях и семействата им крeпко здраве много щастие

и нови трудови

успехи — гаранция

за претворяване

в дела решенията

на Деветия

конгрес на БКП

